

عنوان مقاله:

ماهیت امور انسانی اجتماعی و امتداد آن در روش شناسی علوم انسانی

محل انتشار:

مجله انسان پژوهی دینی، دوره 17، شماره 44 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

رمضان علی تبار - دانشیار گروه منطق فهم دین، پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی

خلاصه مقاله:

زیرساخت های نظری، نقش تعیین کننده ای در هویت علوم، به ویژه در روش شناسی آن، دارند. این مسئله درباره علوم انسانی نیز صادق است. مبانی علوم انسانی به چند دسته تقسیم می شود که زیرساخت های انسان- جامعه شناختی از جمله آن است و از میان مبانی جامعه شناختی، نوع نگاه در باب ماهیت امور انسانی اجتماعی، به مثابه مبنای نظری، نقش تعیین کننده ای در روش شناسی علوم انسانی خواهد داشت. سه پارادایم غالب علوم انسانی، با توجه به نوع تلقی ای که از انسان، جامعه و امور اجتماعی دارند، روش شناسی خاصی را در این حوزه رقم می زنند. در مقابل، بر اساس منظومه فکری اسلام، نگاه دیگری به ماهیت و هویت جامعه و امور اجتماعی وجود دارد که ضمن تفاوت اساسی با پارادایم های یادشده، برآیند و امتدادهایش را می توان در روش شناسی علوم انسانی اسلامی نشان داد. در این مقاله می کوشیم با روش تحلیل عقلی، ضمن بررسی انتقادی دیدگاه های پارادایم های سه گانه درباره ماهیت امور اجتماعی، به دلالت های روش شناختی این مبنا در علوم انسانی، بر اساس منظومه فکری اسلام، بپردازیم.

کلمات کلیدی:

امور اجتماعی، علوم انسانی، پارادایم، روش شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2038108>

